

អ្នកជំនាញការអន្តការសហប្រជាជាតិ :

ការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំនៃកម្ពុជាធ្វើឱ្យប្រជាពលរដ្ឋរាប់ពាន់នាក់គ្មានផ្ទះសំបែង

សេចក្តីថ្លែងការខាងក្រោមស្តីពីការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំ ដែលកើតមានជាបន្តបន្ទាប់កាលពីពេលថ្មីៗនេះនៅកម្ពុជា

ត្រូវបានចេញនៅថ្ងៃនេះដោយលោក **វេហ្គល រ៉ូលីត**

អ្នករាយការណ៍ពិសេសអង្គការសហប្រជាជាតិទទួលបន្ទុកសិទ្ធិមនុស្សនៅដ្ឋានសមរម្យ

“នៅយប់ថ្ងៃទី ២៣ និង ២៤ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៩ មានប្រជាពលរដ្ឋជាង ១៣០ គ្រួសារ ត្រូវបានគេបណ្តេញចេញ ដោយបង្ខំពីតំបន់ដីក្រហមនៅចំកណ្តាលទីក្រុងភ្នំពេញ ដើម្បីឱ្យក្រុមហ៊ុនឯកជនមួយធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍ទីតាំងនោះឡើង វិញ ។

“ការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំនេះ ត្រូវបានធ្វើឡើងនៅពាក់កណ្តាលយប់ ដោយគ្មានការជូនដំណឹងជាមុន ហើយ ទីជម្រកដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់សហគមន៍ក្រីក្រនេះ ត្រូវបានរុះរើ និងបំផ្លិចបំផ្លាញ ។ ស្ថានភាពនេះបានផ្តល់នូវផលវិបាកជា ច្រើនដល់ជនរងគ្រោះ ជាពិសេសដល់ស្ត្រី និងកុមារ ។ របាយការណ៍ជាច្រើនបានលើកឡើងផងដែរថា សហគមន៍នេះបាន ទទួលរងនូវការបំភិតបំភ័យ ហើយតំណាងនិងសមាជិកផ្សេងៗរបស់សហគមន៍ទទួលរងនូវការចោទប្រកាន់ពីបទល្មើស ព្រហ្មទណ្ឌផ្សេងៗផងដែរ ។

“ជាការគួរឱ្យសោកស្តាយណាស់ ដែលការចរចាផ្សេងៗដើម្បីរកដំណោះស្រាយ ដែលកំពុងកើតមានជាមួយ អ្នកភូមិត្រូវបានគេបោះបង់ចោល ដោយធ្វើឱ្យបាត់បង់នូវឱកាសដ៏មានតម្លៃដើម្បីទទួលបាននូវដំណោះស្រាយត្រឹមត្រូវ និងស្របច្បាប់មួយសំរាប់ជម្លោះដ៏យូរអង្វែងនេះ ។ ឥឡូវនេះ ការសំខាន់បំផុតគឺថា សិទ្ធិទាំងឡាយរបស់អ្នកភូមិក្នុងការ ទទួលបានសំណងសមរម្យចំពោះលំនៅដ្ឋាន និងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ពួកគេដែលបានបាត់បង់ និងការផ្តល់ផ្ទះសំបែង សមរម្យ ត្រូវតែគោរពឱ្យបានពេញលេញ ។

“ជាអកុសល្យ នេះមិនមែនមានន័យថាវាជាករណីមួយដាច់ដោយឡែកនោះទេ គឺការកើនឡើងនៃការបណ្តេញ ចេញដោយបង្ខំទូទាំងប្រទេសកម្ពុជាគឺជារឿងមួយគួរឱ្យភ័យរន្ធត់ ។ របាយការណ៍ជាច្រើនបង្ហាញថា ប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រ

រាប់ម៉ឺននាក់ ត្រូវបានគេបណ្តេញចេញ និងផ្លាស់លំនៅដ្ឋានដោយបង្ខំ ដែលរុញឱ្យពួកគេធ្លាក់ចូលទៅក្នុងភាពគ្មាន ផ្ទះសំបែង និង ទីទាល់ក្របន្តែមទៀត ។

”នៅប្រទេសកម្ពុជា ត្រូវបានគេឃ្នាំមើលដោយយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើបែបផែនការរំលោភសិទ្ធិដែលកើតមាន ដដែលៗទាក់ទងនឹងការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំផ្សេងៗ : ដោយគ្មានដំណោះស្រាយត្រឹមត្រូវ និងការការពារតាមនីតិវិធី ផ្លូវច្បាប់ គ្មានសំណងសមរម្យ គ្មានដំណោះស្រាយប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពជូនសហគមន៍ដែលប្រឈមមុខនឹង ការបណ្តេញចេញ ការប្រើប្រាស់កំលាំងច្រើនហួសហេតុ និងការយារយឺ ការបំភិតបំភ័យ និងការចោទប្រកាន់ពីបទល្មើស ព្រហ្មទណ្ឌទៅលើអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល និងមេធាវី ដែលធ្វើការទៅលើករណីនេះ ។

”ការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំទាំងឡាយគឺជាការរំលោភសិទ្ធិមនុស្សយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ។ ការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំ អាចឡើងបានតែក្នុងកាលៈទេសៈលើកលែងផ្សេងៗប៉ុណ្ណោះ ហើយត្រូវតែគោរពតាមបទដ្ឋានអន្តរជាតិនានាឱ្យបានពេញ លេញ ។ ដោយសារជនរងគ្រោះដោយការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំទាំងឡាយប្រឈមនឹងបញ្ហាស្ថានភាពមនុស្សធម៌យ៉ាង ខ្លាំង ខ្ញុំសូមជម្រុញដល់អាជ្ញាធរកម្ពុជានានាឱ្យដាក់ចេញនូវវិធានការថ្នាក់ជាតិមួយដើម្បីផ្អាកការបណ្តេញចេញជាបណ្តោះ អាសន្នសិន រង់ចាំរហូតដល់មានគោលនយោបាយ និងវិធានការផ្សេងៗសំរាប់ធ្វើការបណ្តេញចេញនេះត្រូវបានបង្កើតឡើង ស្របទាំងស្រុងទៅតាមកាតព្វកិច្ចសិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិ ។

Ends

អតីតអ្នករាយការណ៍ពិសេសស្តីពីសិទ្ធិលំនៅដ្ឋានសមរម្យ បានធ្វើរបស់កកម្មមកកាន់ប្រទេសកម្ពុជា ក្នុងឆ្នាំ ២០០៥ ហើយបានបង្ហាញរបាយការណ៍ពីរបស់កកម្មស្តីពីការរកឃើញនិងអនុសាសន៍ផ្សេងៗ (E/CN.4/2006/41/ Add.3) ។ ការព្រួយបារម្ភអំពីការបណ្តេញចេញទាំងឡាយនៅកម្ពុជា ត្រូវបានអ្នករាយការណ៍ពិសេសចែករំលែកព័ត៌មាន តាមរយៈ ការធ្វើទំនាក់ទំនងផ្តល់ព័ត៌មានជាច្រើនលើកជាមួយអាជ្ញាធរនានា ។ ការធ្វើទំនាក់ទំនងផ្តល់ព័ត៌មានទាំងនេះនៅ មិនទាន់មាន ការឆ្លើយតបនៅឡើយទេ ។ សំរាប់ព័ត៌មានបន្ថែមស្តីពីការងារ និងរបាយការណ៍របស់អ្នករាយការណ៍ពិសេស ស្តីពីសិទ្ធិលំនៅដ្ឋានសមរម្យសូមមើលគេហទំព័រដែលមានអាស័យដ្ឋាន៖ <http://www2.ohchr.org/english/issues/housing/index.htm>

សំរាប់ព័ត៌មានបន្ថែម ឬសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នករាយការណ៍ពិសេស សូមទាក់ទងលោក បារ៉ាម ហ្គាស្ស៊ី តាមទូរស័ព្ទ លេខ ៤១ ២២ ៩១៧ ៩១ ៧៧ ឬបញ្ជូនសារទៅកាន់ srhousing@ohchr.org ។